

Ministerie van Veiligheid & Justitie
Directie Wetgeving & Juridische Zaken

3 juli 2015

Geachte Mevrouw,

Wetsvoorstel Concentratie scheepvaartzaken bij de Rechtbank Rotterdam – Uw kenmerk 643126

Ik verwijst naar uw brief van 12 mei 2015 met een verzoek om een reactie op het concept-wetsvoorstel.

Deze reactie is voorbereid door de Commissie Rechtspraak & Arbitrage van de NVZV bestaande uit Willem Boonk (Smallegange Advocaten), Lianne van Baren (van Traa Advocaten) Emily Dérogée-van Roosmalen, Eveline Jacobs (Boonk Van Leeuwen Advocaten), Bart-Jan van het Kaar (AKD Advocaten en Notarissen) en Frouwke de Vries (Erasmus School of Law).

De NVZV heeft overigens ook haar individuele leden geïnformeerd over de internetconsultatie en de suggestie gedaan desgewenst een persoonlijk reactie via de website toe te zenden.

De NVZV onderschrijft de in de inleiding van de concept-memorie van toelichting gegeven motivering voor het wetsvoorstel. Het wetsvoorstel geeft ook uitvoering aan een buiten gerechtelijke kringen al langer bestaande wens. Binnen NVZV-kringen worden zelfs vraagtekens geplaatst bij het feit dat het wetsvoorstel zich beperkt tot de concentratie van scheepvaartzaken. Ook voor andere delen van de vervoerpraktijk (met name het goederenvervoer) zijn immers voldoende omstandigheden als genoemd in het Toetsingskader Wettelijke Concentratie van de Raad voor de rechtspraak waaruit een behoefte tot concentratie (bij de Rechtbank Rotterdam) kan worden afgeleid.

Wat betreft het voorliggende concept-wetsvoorstel, maken wij slechts de volgende korte opmerkingen.

Rederij (art. 621 - 623 Rv)

Het wetsvoorstel brengt geen wijziging aan in de art. 621 en 622 Rv inzake de rederij. In de memorie van toelichting wordt hiervoor geen bijzondere reden aangevoerd. Nu het hier zeer zeldzame procedures betreft waarvoor bijzondere rechterlijke expertise is vereist, lag het in de rede de Rechtbank Rotterdam ook voor deze zaken exclusieve dan wel slechts aanvullende bevoegdheid te geven.

Onderdeel H (artikel 625)

De vraag rees of art. 625 lid 1 onder b Rv niet diende te worden aangepast als volgt: b. de exploitatie van een zee- of binnenschip, niet betreffende ~~geschillen~~ vorderingen en verzoeken over het vervoer van goederen of het vervoer van reizigers en al dan niet hun bagage;

Art. 625 lid 4 Rv spreekt weer van verzoeken en vorderingen (i.p.v. vorderingen en verzoeken, zoals in de aanhef van lid 1 en in lid 2).

Een ander punt betreft de frase (in de eerste zin van het artikel) 'is ... bij uitsluiting bevoegd'. Concreet rees de vraag of hiermee het effect beoogd was dat een forumkeuze voor een andere rechtbank dan de Rechtbank Rotterdam, die zou voldoen aan de criteria van art. 629 lid 2 onder (a) dan wel van art. 108 Rv, toch wegens de woorden 'bij uitsluiting' door art. 625 lid 1 aanhef en onder (a) opzij gezet zou worden.

Rechtmiddelen (art. 642 Rv)

Art. 642 Rv sluit elk rechtmiddel uit, anders dan cassatie in het belang der wet, tegen een beslissing van de voorzieningenrechter gegeven in de gevallen van de art. 621-641d. Waar het gaat om beslissingen met een spoedeisend karakter (navigare necesse est) of van gering belang (de motivering genoemd in MvT *Kamerstukken II* 1986-1987, 19979, nr. 3, p. 126) was die keuze begrijpelijk.

De beoogde invoering van art. 625 lid 4, art. 626 en 636 Rv leidt in combinatie met art. 642 Rv echter tot, ons inziens, ongewenste complicaties.

Immers, allereerst zouden de bepalingen, samen gelezen, zo kunnen worden opgevat dat tegen uitspraken van de Rotterdamse voorzieningenrechter geen hogere voorziening open staat, terwijl dit wel het geval is ten aanzien van uitspraken (in dezelfde soort zaken) van een voorzieningenrechter van een andere rechtbank die op basis van de 'gewone' bevoegdheidsregels bevoegd zou zijn.

Anderzijds wordt met het nieuwe art. 625 lid 4 Rv een bevoegdheid in kort geding gegeven voor alle zaken opgesomd in het nieuwe art. 625 lid 1 Rv. In kort geding zijn dit uiteraard zaken met een spoedeisend karakter, maar naar verwachting niet dermate spoedeisend (of van gering belang) om te rechtvaardigen dat er geen rechtmiddel tegen open staat anders dan cassatie in het belang der wet.

Art. 642 Rv zou in combinatie met art. 626 Rv dan wel 636 Rv zelfs tot gevolg hebben dat geen rechtmiddel open staat tegen kortgedinguitspraken over de opheffing van beslagen. Ook dat lijkt een onbedoeld effect.

Nu de werking van art. 642 Rv in dit verband ook niet nader aan de orde is gesteld in de memorie van toelichting rees de vraag of het – in de samenhang met de andere genoemde artikelen – wellicht over het hoofd gezien was.

Wij hopen hiermee onze opmerkingen voldoende te hebben uiteengezet, maar zijn uiteraard gaarne bereid tot een nadere toelichting.

Hoogachtend,

